

„Soča“

Izhaja vsak petek o polnoči in velja s prilogo „Gospodarski List“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto gld. 4.40.
pol leta 2.20.
četrt leta 1.10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština. Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglase pri upravitelju.

„Primerce“ izhaja vsakih 14 dni vsak drugi torek in velja za celo leto 80 kr.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak mesec v obsegu 16 strani. Kadar je v petek praznik, izide lista že v četrtek.

SOČA

(Izdaja za deželo.)

Oznaniila

in „POSILANICE“ plačujejo se za petstopno petil-vrsto:

8 kr., če se tiskajo 1 krat,
7 „ „ „ 2 „ „ „
6 „ „ „ 3 „ „ „

Večkrat — po pogodbi. — Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v tobakarnah v Nunski ulici in v Šolski ulici, v Trstu pri Lavrenčiču nasproti velike vojašnice in pri Pipanu v ulici Ponte della Fabra po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvo, naročnina in reklamacije pa upravitelju „Soče“. — Neplačanih pism uredništvo ne sprejema. — Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravitelstvo je v Gosposki ulici 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik Dragotin Strucelj.

„Bog in narod!“

Tiska in zelaga „Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič).

Iz cerkve nas podé!

Kdo se ne spominja, kakó hudo se je zamerjalo „Soči“, kadarkoli je — četudi spodobno — povzdignil glas za enakopravnost slovenskega jezika tudi v cerkvi in cerkveni upravi v Gorici. Le goriski magistrat in vsi cerkveni uradi (— oh, kakšna družba!) se tedajratno tišče načela, da Gorica je italijanska. Vsi deželni in državni uradi imajo n. pr. napise v deželnih jezikih, le mestni in cerkveni imajo izključno italijanske napise. In docim so mestni uradi že davno prezili slovenski jezik, začela se je v novejšem času slovensčina pehati iz hiš božjih na tako nečuten način, da se je resno bati za prihodnost...

Ko smo nedavno malo bolj podrezali v to gnezdo, dobili smo hudi odgovor; kar „panati“ so nas hoteli, da bi imeli za večno zamena usta! In koliko je bilo kričanja o „Sočini“ predrznosti, ki si usaja kritikovati celo cerkvene reči, kar baje nikdar ne sme biti predmet javnim razpravam. Zares, veliko in srčno močnost so tedaj čutili nad „Sočo“.

Kakó drugače se obnašajo isti krogi, kadar bi trebalo nastopiti proti Lahom, če tudi so ti kaki laški potepuhi, ki se vtkajo v cerkvene posle! Da, te dni smo doživeli žalosten slučaj, da cerkvena oblast se ni upala oglašiti proti nekaterim lahonskim tokovinčarjem, ki so — cerkev okradli!

Kdo se ne spominja Budu-Nanutove afera? Na t. g. Budina so planili vsi lahonski tišči, v mestnem zastopstvu so udarili po njem, a cerkvena oblast ni ničila z mezinem v njegovo obrambo. Enako se ni niti zganila proti znanemu Nanutu, ki je uročil ves prepis s samostojnim uvajanjem laških propovedi in ki je bil v občini zvezi z očitimi gradnji napadi v „Gorieru“. Ta afera nam je uprav žalosten dokaz o obnemoglosti naše cerkvene uprave v Gorici! Po drugi strani pa dokazuje upravljaško lokavost laških zagrnjenih duhovskega in posvetnega stanu!

Drugi slučaj!

Ko so odpravili slovensko petje in slov. propoved v Podturnu, rekli smo, da to je le začetek sistematske upraviteljstva dela! Lahonska klika je postavila za načelo: proti slovenskim župnikom, ven iz cerkve s slovensčino!

In res je prišel zdaj sv. Anton na vrsto! Ko je odšel t. g. Bate, dejal je znan kramar s starim Baidotti: „Zdaj bomo mi ukazovali“. — In res: cerkvena oblast je pokazala tječaj za upravitelja znanega magistratovca Tomšiga, ki je bil gorci prištan in celo blagajnik „Pro Patrie“. Ta mož je takoj odpravil sleherni pojav slovensčine pred oltarjem. — Pri prvi jutranji maši se je že od nekdaj molilo in pelo slovenski. Ali Tomšig je najprej odpravil molitev, zapel je vselej le „Tantum ergo“, da le ni molil in da se na to ni pelo „Sveto“!

Ali prišlo je še hušje: Pred par tedni se je prvič oglašilo s kora — laško petje. Slovencev je bila polna cerkev, kakor po navadi: spogledavali so se, nemirni so bili celo mašo, a zunaj cerkve so dajali na vidne načine izraz svojemu užaljenemu čustvu!

Cerkvena oblast je izvedela za ta brutalni čin predrzne samovolje, ali ni se zganila! Kakpak, saj tu je slo le za — Slovence! Toda prišlo je še lepše!

Na koro je bilo kakih osem knjig (pesmaric), ki so cerkvena last; nekatere so bile pisane že pred kakimi 70 leti. Te knjige so v ponedeljek izginile s kora: lahonski spletkarji so jih ukradli in v gostilni pri Luciji Grusovin so slavili svoj viteški čin. (V tej krcini so se sklepala vsa spletkarstva pod

volstvom jednega „Corrierovega“ sotrudnika). — Jeden ključarjev je sel več lakoj naznanil „slovenskemu“ župniku cerkve sv. Ignacija, pod katerega spada cerkev sv. Antona, a ta je hladno zmignil z rameni — in to je bilo vse, kar je storil ta „slovenski župnik“ proti istim lopovom, ki so celo cerkev okradli, da so le udarili po Slovenceh!

Evo, kakó postopajo v Gorici cerkveni krogi proti „Soči“, kadar ta zahteva le pravičnosti v cerkvi. — In kakó proti lahonski sodrži, katere dejanski sega v cerkevna opravila in preminja celo stare cerkvene navade!

Pa se bodo gospoda čudili, ako bo „vera posla“!

Ali se nekaj moramo povedati! — Rekli smo, da lahonska svojla goriska je bila izdala parolo, da noben župnik v Gorici ne sme biti več Slovenec! Prvi korak je bil storjen v Podturnu; za njim je sledil upravitelj pri sv. Antonu! — No, zdaj je na vrsti — Placuta. Tamosnji župnik je še živ in zdrav, le prileten je, — a že so mu našli naslednika. — Slovenski starši Marinič iz Pevne so imeli nadopolnega sinka, ki se je vzgajal v Lahi — Maringga. Vstopil je v semenišče, a ga ni dovršil; pozneje je vstopil v celovsko semenišče in tako vendarle srečno priromal pod duhovniško streho. Službuje na Koroskem, kjer se je baje pričel slovenskemu jeziku. — Njegovi predbiki manjši se toži po sinu in rada bi ga imela doma! — In evo, materina želja je merodajnim gospodom tako tehlen razlog, da ga hote poslati začasno za kurata v Pevno, od koder pride pozneje za župnika na Placuto!

Pevna in Placuta sta pač kraja, kamor bi trebalo poslati celih mož, ne pa takih ničel, kakoršna je ta Maringga. Ljudstvo v Pevni se ga brani na vso moč, a kaj to del: ljubljani manjši, ki je vzredila takó vrliga sina, je treba ustreči! Dalje treba ustreči tudi lahonski kliki, ki hoče takega župnika na Placuto! — Le ti, slovenska para, prosí kolikor ti ljubo, kdo se bo neki oziral na tvoje prošnje?! Tožiti pa nič ne smeš, toliko ma — česa zahtevati, kajti kaj ti daje pravico, vt. — se v cerkvene posle? Ti hodi pridno v cerkev in plačuj, ako pa ne razumeš besede bo je, kdo je kriv, zakaj ne tidiš v rog Venuja! Maringga in madame Luazzato, ki zdaj gospodujejo v goriskih cerkvah? Ako boš pa povzdignol svoj glas po „Soči“, povemo ti, da že imamo sredstvo, ki zadusi tak glas: na indeks postavimo „Sočo“, pa bo mir!

Taka je sedanja modra škrib merodajnih krogih za pravico v cerkvi! Tako, zdaj smo povedali! Na indeks s „Sočo“!

Velike ali majhne županije.

I.

(Izv. dop.)

Iz toba. hrilov.

Marsikomu je se v živem spominu glasovita in zanimiva pravda breginjskega župana pred goriskimi porotniki lansko leto. Pri tej priliki se je spoznalo, kako se zlorablja občinska samouprava in kako večkrat živi ljudstvo pod krutim absolutizmom vkljub jasnim določbam ustavnega življenja. Ob ustanovitvi občinske uprave se je veliko obetalo, češ, zlati časi nastopijo. Ljudstva so se nadejala obilnih uspehov in vsestranskega napredka. Dasi obstoji sedanja občinska uredba že več let in je imela dovolj časa pokazati toli obetano in zaželeno obno korist, vendar stojimo pred resnico. Da ljudstva niso tega pričakala, pač pa so doživela britke prevare. Prepri, tožbe, pravde, poboji itd. so nam v zadnjih letih živ dokaz o gorenji

*) To je resnica! Ali temu ni kriva naprava sama, največ ljudska nevednost in neizobraženost; eden sam je desetletja separil po svoji volji cele občine! Ta kakor tudi še marsikaka naprava nas je našla torej nepripravljene, nesposobne za toliko novodobni napredek. Z omiko pa raste tudi sposobnost za take posle. — Uredn.

trditvi. Posebno v velikih županijah so se pojavljali veliki neredi in prepri. vsled kojih so čisto postale tankaj neznosne razmere.

Pri zgoraj omenjeni pravdi je tudi g. predsednik porotnega sodišča izrazil željo, naj bi občine imele izurjenega tajnika, sposobnega moža za uradovanje pri občinski upravi. Se ve, dober tajnik stane, in nekatere občine velike svote ne zmorejo. Da bi bilo možno to doseči, naj bi se več majhnih županij združile v eno veliko, ki bi potem z lahka preskrbel primerne plačila dobremu tajniku. Proti temu sem že lansko leto ugovarjal ter obljubil, da bodem obširneje o tej reči razpravljaj. Da zadoštim svoji obljubi, sklenil sem po svoje utemeljevati potrebo majhnih županij in ne velikih.

Drugi vzrok, zakaj o tem razpravljamo, je okrožnica nedavno razposlana duhovnim uradom, v koji e. kr. okrajna glavarstva pozivljajo, naj se natančno zabilježijo občinski deli, spadajoči pod posamezne cerkvene občine. Da je v tem oziru velikanska zmesnjava, to vedo najbolje duhovni uradi, ki morajo čisto z več županijami dopisovati. Res, prav potrebno bi bilo, da bi se tudi v tem kaj storilo. Koliko nepotrebnega pisanja ta uredba prizadeva, ne da se povedati.

Tretji vzrok, zakaj se nam zdi potrebna razprava o tem predmetu, je krščansko-socialni program, kojega se je jela oklepati cela Slovenija. Kakor znano, krščansko-socialni program zahteva splošne, direktne in tajne volitve v različne zastope. V zadnjem času kar po vrsti v vseh kronovinah odmeva glas o direktni in tajni volitvi. Krščanski socialisti vseh narodov poudarjajo, da se mora povsod uvesti splošna, direktna in tajna volitev. V nižavstvijskem deželnem zboru je direktna in tajna volitev že vpeljana. Gotovo tudi v kranjskem deželnem zboru bodo poslanci to predlagali. Več ali manj vsi deželni zbori bodo tudi predlagali direktno volitve za peto kurijo pri bodočih državnozbornih volitvah. Žal, pri nas na Goriskem smo v tem oziru zaostali. Velikanske in obširne županije, posebno v hrilih, so krive, da bodo pri nas volitve za peto kurijo indirektno, to je po volilnih možeh, kar pa je v nasprotju s krščansko-socialnim programom. Nekateri gospodje politične uprave in sploh nekateri juristi niso pomislili, ko so zagovarjali velike županije, da enkrat pride do direktno volitve.

To so torej razlogi, zaradi kojih smo sklenili sledede razpravljati. Da pa bo cela razprava celotna in jasna, hočemo s tehničnimi razlogi podpreti svoje trditve ter dokazati, da so majhne županije primernejše: 1. z moralnega (ali pa če hočete z verskega stališča), 2. z gospodarskega in 3. s socialno-političnega stališča.

Konečno si bomo prizadevali ovreči ugovore proti majhnim županijam. Veselilo nas bode, ako se še kdo drugi oglasi ter z ugovori pride na dan, o katerih mi nismo razmišljali. Vsa razprava temelji na izkušnji, kajti le z njo je treba računati. S teorijo človek navadno zabreže tako, da ne more slednjič ne naprej ne nazaj. *)

(Dalje pride.)

Občinski pravnik.

III.

Rekurzni ali pritožni postopek.

Na Goriskem in menda drugod tudi so tu pa tam po mestih, trgih in kmečkih občinah posamezni nezadovoljenci, katerim ni nobena županstvena varedba, noben starištevni sklep, noben ukaz ali razglas političnih oblastev po volji in kateri vedno istejejo in slikajo, kje bi našli kaj povoda, da lahko tožarijo pri višji oblasti. Take ljudi vidimo prav pogostoma v mestu ali v okrajnem središču, kjer so kolikor priljubljeni gosti laži-odvetnikov, toliko nadležni obiskovalci

*) Radi priobčujemo to razpravo toli važnega vprašanja za goriske Slovence. Naj pridemo enkrat na jasno v tem oziru, da bomo vedeli, kaj je boljše in za kakošno uredbo naših občin se nam je potegovati. Uredn.

javnih uradov. Oni ne delajo vselej na svojo roko, ampak se vtkajo tudi v zadeve drugih, begajo miroljubne sosedo, vzbujajo prepričnosti, kadar jih ni, a netijo na vso sopo, koder le zapazijo preprično iskro, dokler se ne vname iz nje plamen sovraštva med poedinimi sosedo ali med celimi vrstami sosedov, če ne celo med vasjo in vasjo, med občino in občino.

Takim nemirnežem je malo ali nič za varstvo pravice, za pospeševanje javnih ali zasebnih koristij; njihovo delovanje izvira največ iz strankarstva, trme, nagajivosti, zavisti in enakih umazanih virov. Oni so brez izjeme vsi slabi gospodarji, ker jih ni skoro nikdar doma in na delu ter se brigajo za vse drugo, samo za to ne, za kar bi se morali brigati.

Poznamo takega prepričnega, nekdanj precej imovitega kmeta v gorah, ki je toliko časa zaviral poravnavo med dvema občinama, ki sta se pravdali zaradi nekega gozda, dokler je svojo občino pripravil v velike stroške in zguho sveta, a sebe zaradi dokazanega hujskanja v večesečni zapor.

Stopry izpuščen, je začel zopet svoje raztrajljivo delovanje, pritoževaje se neprosto zoper županstvene naredbe, zoper vse, kar je sklepalo starešinstvo. In se zdaj, ko je že skoro vse zatožaril in zapravdal, goni ga pravdarska strast še vedno od oblasti do oblasti, in ker ne more več plačevati odvetnikov in pisarjev, pisari sam, kakor more in zna, ter nadleguje oblastva brez konca in kraja s svojimi nagajivimi pritožbami. To je pravo strašilo vsem uradom ki so mu pristepni.

Takih prepričijevcev je več v deželi; a njim ne velja nas poduk, bi se jih tudi ne prijel; kajti ljudje te baže ravno vedno le po svoji trmasti butici. Njim ne zavoščimo sploh nič drugega, nego da jih burja zanese v poprovo deželo in da se za vedno izgubi njihovo seme.

Kar nameravamo razložiti v naslednjih vrstah, omenili smo zavednim sodeželanom, da si znajo zakonitim putem pomagati, kadarkoli jim je varovati njih pravice in koristij, ustavljati se samovoljnosti oblastnikov, upirati se nezakonitostim, koderkoli jih zapazajo v kvar javnega ali njihovega blaga. Zakoni jim ponujajo v to zanesljivo podporo.

Rekurze ali pritožbe proti naredbam in razsodilom oblastev treba podajati o pravem času in na pravem mestu. O tem obsegajo posamezni zakoni posebna določila, to je, oni določajo, v katerem roku (času) in pri katerem oblastvu treba vlagati rekurze ali pritožbe. Kjer pa ni takega določila, velja v obče pravilo, da je vložiti pritožbo na oblastvo višestopnje pritisem oblastvu, katero je izdalo naredbo ali razsodilo, zoper koje je naperjena pritožba. Kjer ne določajo posebni zakoni krajsih rokov, podajati je pritožbe proti razsodilom okrajnih oblastev v 14 dneh od dne vročitve, in sicer ni vstevati tega dne, če se pa rekurz odpošlje po pošti, vstevati je tisti dan, ko se je oddalo pismo v rekurzni rok; to je, če si 14ti dan po vročitvi razsodbe oddal rekurz na pošto in moreš to izkazati s pošno prejemnico, oddal si rekurz pravočasno.

Sicer je okrajnim polit. oblastvom po §. 92. minist. ukaza z dne 17. marea 1855. (stev. 52 dr. zak.) naloženo, da imajo v svojih rešilih izrečno določiti rok za vložbo rekurza in omenjati, da se mora rekurz vložiti pri istem okrajnem oblastvu.

Za rekurze proti razsodbam deželnega političnega oblastva (namestaistva) je e. kr. ministerstvo za notranje zadeve z ukazom z dne 27. oktobra 1859. (stev. 196 dr. zak.) odmerilo rok 4 tednov. Seveda ne velja to za take slučaje, ko je po posebnih zakonih določen krajsi ali daljši rok.

Z rekurzom moremo samo tedaj doseči svojo namero, če ga podamo po navedenih pravilih, to je v določenem roku in na

predpisanem mestu; drugače nima rekurz pravnega učinka. Oblastvom niti ni jemati v stvarno razpravo nepravilno podanih rekurzov. Tako je že v raznih primerljajih razsodilo e. kr. upravno sodišče na Dunaju; zlasti pa v posebnem siližju z razsodbo z dne 27. maja 1892. št. 1757. (Konec prihod.)

Vipavska železnica.

II.

Zakon od 21. julija 1896, št. 141. dr. zak. o železnici nižjega reda, katero je zagotoviti v letu 1890, je določil natančno pogoje, pod katerimi se ima zgraditi železnica od postaje Gorica na južno železnico proti Nabrežina - Gorica skozi Vipavsko dolino v Ajdovščino.

Prvi pogoj je ta, da se mora zgraditi kot glavna železnica, ki so po razmerah položnosti in meri ob svojem času utegnjo podaljšati do kako točke južna železnice.

Tu pogoj obsega po eni plati vsa določila, ki so propisana za gradbo glavnih železnic, po drugi plati pa kar naravnost narekuje zemljepisno lego železnično progo s tem, da ji odkazuje bodoči namen.

Za gradbo glavnih železnic veljajo po izkušnjah in nenej obstanovljeni propisi.

Pri gradbi vipavske železnice se bode torej držati neizogibno takih propisov, ki opredeljujejo širino železničnega nasipa, ki zahtevajo kolikor možno premo (najkrajšo) in malo zavito črto ter določajo brežino proge t. j. koliko metrov sme se dvigati na en kilometer.

Pred gradbo vsake državne, deželne in celo skladovne ceste je prašati vojno oblastvo, li-ne nasprotuje nameravana proga vojaškim interesom. Tako važno besedo ima spregovoriti vojaštvo tudi pred gradbo vsake železnice, in toliko važnišo je imelo pred zagotovitvijo gradbe vipavske železnice, ki naj veže notranje avstrijske kronovine z italijansko mejo.

Takó se je obrnila vlada, predno je sprejela splošni načrt vipavske železnice, sestavljen po naročilu deželnega odbora goriskega, brez vsake dvojbe na visoko e. kr. vojno ministerstvo, ter sporazumno z njim postavila splošni, gori navedeni prvi pogoj in tudi odločila posebne propise, po katerih se ima železnica graditi. Menjava dogovorov med vlado in vojaštvom je nepristopna javnosti. Zaključek teh dogovorov pa je očiten po načrtu železniške proge, ki ima služiti kot podlaga podrobnejemu načrtu, sedaj v delu.

Posebno so tri točke, katere je imenovati naravnost odločilnimi. Brežina železniške proge ne znašajo več od 8 m. na tisoč, kričulje ne smejo imeti krajsih polmerov od 300 metrov, glavne postaje imajo služiti križanju vlakov do 100 vagonov.

Pogled na zemljevid vipavske doline zadošča, da je s temi točkami določena zemljepisna lega železnice, da je po njih mogoča edina le črta ob reki Vipavi. Zaman je torej vse besedenje in pregovarjanje, naj bi tekla železnica tod ali drugod. Železnica je dovoljena le pod gotovimi, gori povdarjenimi propisi in je izpeljiva vsled njih le po strugi vipavske doline.

Občinska zastopništva so napovedala svoje želje in težnje pri ogledu na licu mesta dne 4. 5. in 6. julija 1893. Na vse te izjave se je vlada in vojno ministerstvo že ozirala, in vendar odločati progo, ki je opisana v št. 49. letosnje „Soče“, t. j. progo Gorica-Bilje-Dornberg-Ustje-Ajdovščina. Bila je namreč vsaka droga po naravi in pod stavljenimi pogoji neizvrljiva. Ker vlada ni bila v stanu uvaževati želje občin in drugih zastopstev, je zahtevala kot drugi pogoj dopustitve gradbe vipavske železnice le donesek gld. 50.000 od strani udeležencev, prevzemaje na državno jamstvo gld. 1.516.000 ali letnih obrestij in razdolževanje 64.500 gld., t. j. od letos za gotovljenih dvainvajset železnic najvišjo svoto.

Dr. Ivan Vinci,
odvetnik v Gorici,
naslednik Jos. dr. Jakopiča,
se je preselil
iz pokojnikov. stanovanja v Attems-
211 ovo palačo na Kornu. 3-1

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraju se razpisujejo sledeče službe:

1. Nadučitelj dvorazrednice v Biljah.
 2. Učitelja voditelja enorazrednic v Avčah, Gabrijah pri Ajdovščini in Cerovem.
 3. Učiteljice v Sovodnjah.
- Vse srazbe so III. plač. vrste z dohodki določen. v dež. š. postavah 10. marca 1870. in 15. oktobra 1886. Prosilci naj vložijo prošnje s pričevali učiteljske sposobnosti najdalje do 14. januarja 1897. pri c. kr. okrajnim š. svetu v Gorici.

C. kr. okrajni š. svet

v Gorici, dne 27. novembra 1896.

Mlad, dobro izučen organist

ki je že več časa opravljal službo organista, išče službo. — Več pove upravnistvo „Soce“.

Rojaki! Pozor!

Gostilna „Pri petelinu“

ulica Ghega št. 7. - v Trstu - blizu j. kolodvora

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je urečil svoje gostilniške prostore tako, da more priti v nje gospod in priprost kmet. Postreže v vsakega z dobrih jedil in lebnimi čim ali hoče, naravnim vinom, in sicer po taki ceni, da se ne oži tekmovalja.

Gostilna je vedno preskrbljena z domačo posušeno in svežo presličino, pristnim salonom, klobasami, nanaškim ovčjim in drugim sirom.

Priporoča zasebnikom in krmarjem svojo veliko zalogo črnega in belega vipavskega vina toliko iz zaloge v Prvačini kot v Trstu. Prodaja se na drobno in debelo in razpošilja po zahtevi na vse strani stroškov prosto.

Vina so teh-le vrste: modra frankinja, berzamin, burgunder, izabela, rulanec stari in novi, belo steno in novo, rizing stari in novi itd.

Spoločajalčna vina črna in bela iz l. 1892., 1893., 1894. in 1895. v steklenicah od 1 litra 80 kr., pol litra 40 kr. — Domači tropinovec se dobi tudi po naročilu v vsaki meri.

Gostilna je odprta od 7. ure zjutraj do polnoči. — Priporoča se svojim rojakom v Trstu in na deleh, da ga počastijo s svojim obiskom pri vsaki priliki, držé se gesla „Svoji k svojim“, belézi udani

Anton Vodopivec, gostilničar.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk, a da ni potrebna glavčina in ni nikaka nevarnost. — Ponudbe pod „leichter Verleust“ na Rudolf Mose, Wien. 197 10—4

Josip Črnigoj

edini slovenski stolar v Gorici v ulici dle Boscu. priporoča se rojakom v Gorici in v okolici. Izdeluje vsakovrstne nove in popravlja stare stolice. Ne boji se tekmovalja.

Vsled analize naših izvedencev, je kisela voda

KRONDORFER

med naravnimi kiselnicami prva v vrsti. — Zalogo v Gorici ima ANGELO FORNIZZI.

Ne slišano še!!

V življenju se ne zdi več tako redka prilika, da bi se moglo dobiti le za 2 gld. te-le potrebné predmete, in sicer 40 komadov: 1. prima ura, najelegantnejša, lepo pozlačena, z lepo verzičo, točno kazajoča, z enoletnim jamčenjem; 1. fina zapesnica za dame iz pariškega duble zlata; 1. najelegantnejša zaključnica za gospode; 1. jela za isto z umetnimi briljanti; 3. komade elegantnih gumbov iz duble zlata z umetnimi briljanti; 2. prsna; 2. mehčalnica gumba za manšete, duble zlata s patentovanim zapiralnikom; 2. kraljica gumba za ovratno iz duble zlata; 1. elegantni prsten za gospoda z lepim kamenom; 6. nagilj; 1. barvanih žepnih robcev; 1. krasno in fino obrobjeno žepno ogledalo; 10. finih angleških papirjev za pisna in 10. zavitek. Vsi h krasni predmetov stane z ured. vred. okoli 2 gld. in se dobé, dokler so v zalogi, po postnem 75 % povzetju pri krakovski

trgovski hiši F. Windisch v Krakovu, (Krakov, Postfach Nr. 16-19).

Na dež. jabul. razstavi odlikovan s srebr. dež. svetljo. Na letvski razstavi s prvo ceno s srebrno svetljo.

Tovarna uzornih telovadnih priprav **JOS. VINDYS-A,** v Pragi na Smihovu

(Praga-Sa. Jelen) Vinohradská ulice číslo 816. se pripravča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših priporočilih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočil, orih sprisal načrtih in inženjskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Geniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštino prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Trgovec z vinom na veliko

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 - GORICA - Via Giardino 8

35, 37 priporoča

dalmatinsko vino iz Jelše in Šibenika,

potem

pristna bela in črna vina

iz vipavskih, furlanskih, briskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na doma in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorca.

Cene zmerne. Postrážba poštena.

Pražko hišno mazilo

iz lekarne **B. FRAGNER-JA v PRAGI**

je staro, najprej v Pragi uporabljeno hišno mazilo, katero volžnje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistoče ter ublažuje boleče na vrtno in bolečine.

V obrokih po 35 in 25 kr. 8 pošto 6 kr. več. Dnevno razpošiljanje po pošti.

Vsi deli zaloge imajo zvezne nalepke in zakoni o pravi zalogi zvezno znamko.

Glavna zalog: B. Fragner, lekarna pri „Črncem orlu“.

Praga.

Mala strana, na voglu Spencrove ulice 283.

Važno za usnjarje!

Posojilnica v Konjicah je kupila iz zapuš. čine znanega tovarnarja **JANEZA STANZER** tovarno za usnje in hišo z gospodarskim poslopjem.

Tovarna za usnje je pripravljena za 20 do 30 delavcev in se ponuja v najem ali nakup.

Več pove dr. **IVAN RUDOLF**, odvetnik v Konjicah na Stajerskem.

Velika Inomostska 50 kr. loterija Zrebanje 20. februarja 1897.

Glavni dobitek v gotovini **75.000** kron po odbitku 20%, 1715 10

Srečke po 50 kr. priporočata A. V. Jona in Michlstädter & C. v Gorici.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček v Gorici

priporoča sl. občinstvu

te-le v njeni zalogi izšle knjige:

„Slovenska knjižnica“

Dostoj je izšla 54 brošuranih snopičev.

Prodajna cena za snopič je 18 kr. — Celoletna naročnina za 12 snopičev je 1 gld. 80 kr.

„Knjižnica za mladino“

Dostoj je izšla 21 brošuranih snopičev.

Prodajna cena za snopič je 25 kr. — Celoletna naročnina za 12 snopičev je 2 gld. 40 kr.

Materino delo za Bogo in domovino.

Za Slovenke priredil po hrvaškem izvirniku Simon Gregorčič ml. — Velja 70 kr. Knjiga je pohvaljena od devetih južnoslovenskih škofov.

Josip Pagliaruzzi-Krilanovi

POEZIJE.

Dva dela. — Cena vsakemu delu 50 kr.

Josip Pagliaruzzi-Krilanovi

Spisi v prozi.

Trije snopiči in štiri slike. Skupna cena 60 kr.

Koledar za goriško nadškofijo za navadno leto 1897.

III. letnik. — Z bogato koledarsko in leposlovno vsebino. — Velja po pošti 45 kr.

Simon Gregorčič:

Zbirka pesmij. Izbrane pesmi.

Cena lični izdaji 30 kr.

Anton Funke:

Cena lični izdaji 50 kr.

Kažipot za Goriško in Gradiščansko.

Monsignor Andrej Marušič:

Epizoda iz kulturne zgodovine goriške.

Cena 10 kr.

Anton Klodič-Sabladoski:

„Materin blagoslov“, igra v 3 dejanjih.

Cena 15 kr.

„GLUHONEMI“. Zgodovina in sedanja metoda njih vzgojevanja. **„GLUHONEMI“.**

Spisal Anton Rudež — 350 str. velike osmine s 25 slik. — Znižana cena gld. 130.

Židovsko

navoslovje v Talmudu. deželnege zbora goriškega.

Cena 10 kr., 25 kom. 1 gld., 50 gld. 150, 100 gld. 250.

Porocilo o delovanju

Cena 10 kr. v prid „Slogam“ zavodoma

Izšla je že knjiga: **„Venec slovanskih povestij“.** 180 str. velike 8.

Čitice iz ruskega, poljskega, češkega, slovaškega in srbohrvaškega življenja. Cena s poštnino 55 kr.

Antona Martina Slomka:

Spisi, zbrani za mladino.

5 snopičev.

Vsaki snopič stane 25 kr.

V kratkem izide knjiga:

Prof. S. Rutar:

Zgodovinske črtice

iz poknežene grofije goriške in gradiške.

Andrej Praprotnik:

Pesmi cerkvene in druge

2 snopiča.

Oba snopiča stane 50 kr.

„Salonska knjižnica“. Prihodnje izdanje: **„Popotnikov koledar“.**

ČEŠKA

delniška pivovaran

v Č. Budjevicah

[Český akciový pivovar v Českých Budějovicích]

je urejen po najnovejših zahtevah

kuha vsa navadna piva za hitri izvoz,

kakor tudi

202 12—2

češko granatno 15° pivo

po pilzenjskem načinu.

Porablja edino le hmelj iz Rakovnika in Žateca in izborni moravski in češki slad.

Opozarja gostilničarje in pivec na svoje priznane dobre izdelke in se priporoča njih naklonjenosti.

Glavno zalogo ima Odo Pammer v Ljubljani.